

HƯỚNG DẪN TẬP LÀM VĂN

TẢ NGOẠI HÌNH CỦA NHÂN VẬT TRONG BÀI VĂN KỂ CHUYỆN

Câu 1 (trang 24 sgk Tiếng Việt 4) :

Đoạn văn sau miêu tả ngoại hình của một chú bé liên lạc cho bộ đội trong kháng chiến. Tác giả đã chú ý miêu tả những chi tiết nào ? Các chi tiết ấy nói lên điều gì về chú bé.

"Tôi nhìn em. Một em bé gầy, tóc búi ngắn, hai túi của chiếc áo cánh nâu trĩu xuống đến tận đầu như đã từng phải đựng nhiều thứ quá nặng. Quần của em ngắn chỉ tới gần đầu gối để lộ đôi bắp chân nhỏ luôn luôn động đậy. Tôi đặc biệt chú ý đến đôi mắt của em, đôi mắt sáng và xéch lên khiến người ta có cảm giác là một em bé vừa thông minh vừa thật thà.

Đáp Án:

Đọc đoạn văn, ta thấy: khi tả ngoại hình tác giả đã chú ý đến hình dáng bên ngoài: gầy, tóc búi ngắn, mặc áo cánh nâu có hai túi trĩu xuống đến tận đầu, quần ngắn chỉ tới đầu gối, bắp chân nhỏ luôn động đậy

Đôi mắt thì sáng và xéch.

Các chi tiết ấy đã cho ta thấy chú bé liên lạc vốn xuất thân trong một gia đình nông dân nghèo khổ, lam lũ quen chịu đựng vất vả và là một chú bé cần cù, siêng năng, nhanh nhẹn, thông minh, dũng cảm. Chính những đặc điểm ngoại hình này mà tác giả đã chọn lọc miêu tả, đã giúp ta cảm nhận được một phần nào về tính cách của cậu bé liên lạc

Câu 2 (trang 24 sgk Tiếng Việt 4) : Kể lại câu chuyện " Nàng tiên Ốc" kết hợp tả ngoại hình các nhân vật

Đáp Án:

Đã xưa lắm rồi ở một làng nọ có một bà cụ già nghèo không chồng không con, không người nương tựa lúc tuổi xế chiều. Nhìn thân hình gầy còm, dáng đi chậm chạp, yếu ớt,

khôn mặt nhăn nheo, da nổi đồi mồi. Mái tóc của cụ thì thưa thớt, bạc trắng, trông cụ thật tội nghiệp. Cụ thường bận bộ đồ màu đen và hai vai đã bạc màu bởi thời gian mưa nắng ngoài đồng. Duy chỉ có đôi mắt của cụ vẫn còn sáng lăm, tinh tường lăm, nhìn ai cũng toát lên vẻ nhân từ phúc hậu. Mọi người trong làng ai cũng thương yêu quý mến cụ

Một hôm trời trong nắng đẹp bà cụ lại ra đồng bắt tép mò cua. Tình cờ bà nhặt được một con ốc rất lạ. Toàn thân nó phủ một màu xanh da trời trông rất xinh.

Bà không nỡ bán mà đem bỏ vào một cái chum nước để nuôi

Từ ngày đó trở đi, mỗi lần đi làm về, bà thường thấy nhà cửa sạch sẽ, gọn gàng. Lợn gà ăn uống no say, vườn tược như có bàn tay vun xới. Đặc biệt là một mâm cơm thơm lất dọn sẵn lên bà. Bà không biết người nào đã ngầm lên giúp đỡ. Bà quyết định tìm cho ra người đó. Rồi một buổi sáng như thường lệ, bà vẫn đi làm bình thường. Nhưng đến nửa đường bà quay lại tìm chỗ kín rình xem. Bỗng nhiên từ chỗ chum nước, một nàng tiên xinh đẹp hiện lên. Bà dán mắt vào nàng không chớp mắt. Chao ôi! Người đâu mà đẹp đến thế. Gương mặt này đẹp như một tổ nữ trong tranh. Nước da trắng ngần, đôi môi hồng thắm, chúm chím cười duyên như đóa sen hồng sắp nở. Nàng bận một chiếc váy màu xanh da trời êm dịu, bước đi chuyển nhẹ nhàng lướt trên mặt đất. Nàng bước vào nhà làm mọi việc quét dọn nhà cửa, cho lợn gà ăn.... Nhân lúc nàng tiên đang cắm cúi làm việc bà rón rén đến bên chum nước cầm vỏ ốc lên đập vỡ ra từng mảnh. Nghe động, nàng giật mình quay lại định chui vào ẩn trong vỏ ốc nhưng đã quá muộn: vỏ ốc đã không còn nữa. Bà cụ vội chạy đến ôm chầm lấy nàng tiên, khẽ nói:

- Con gái! Hãy ở lại với mẹ!

Từ đó, gia đình ấm cúng hẳn lên. Hai mẹ con sống với nhau thật vui vẻ, hạnh phúc.

**HƯỚNG DẪN TẬP LÀM VĂN
TẢ NGOẠI HÌNH CỦA NHÂN VẬT TRONG
BÀI VĂN KỂ CHUYỆN**